

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoPr/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717210286
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717210286.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Plastics - Trade, a.s., Budovateľská 5, 069 01 Snina, IČO: 36 483 265, právne zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Molitoris, IČO: 42 093 562 Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanej: P. A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX D., o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11Cpr/30/2017 - 136 zo dňa 19.11.2019 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a vyslovil, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca pôvodne domáhal voči žalovanej náhrady škody vo výške 7.700 eur ako voči jeho zamestnankyni, u ktorej pracovný pomer vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.03.2014. Pracovný pomer žalovanej skončil na základe okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnanca, t.j. žalovanej podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalobca nárok na náhradu škody odôvodňoval tým, že v dôsledku zle vedenej účtovnej evidencie v priebehu mesiacov marec - august 2014 žalovanou bol nútený dať prepracovať účtovníctvo firmy externou spoločnosťou O., za čo mu táto spoločnosť vyfakturovala sumu 5.700 eur. Ďalšiu škodu vo výške 2.000 eur si žalobca uplatnil v súvislosti s pokutou uloženou mu inšpektorátom práce rozhodnutím č. P: XX/XXXX-R, S/XXXX/XXX/XXXX-XX zo dňa 09.04.2015. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu tvrdiac, že žiadnu škodu žalobcovi nespôsobila.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 31.05.2018 č. k. 11Cpr/30/2017-84, ktorý v dôsledku odvolania podaného žalobcom bol čo do zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 2.000 eur potvrdený a v prevyšujúcej časti bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie po vrátení veci čo do náhrady škody vo výške 5.700 eur doplnil dokazovanie výsluchom svedkyne P. K. E. a citujúc ust. § 179 ods. 1, § 186 ods. 1, 2 Zákonníka práce č. 316/2011 Z.z. zistil, že žalobca a žalovaná uzatvorili pracovnú zmluvu dňa 01.03.2014, kde deň nástupu do práce bol určený na deň 3.3.2014 a pracovný pomer sa uzatváral na dobu neurčitú. Pracovný pomer bol ukončený zo strany žalovanej, a to okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnanca podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, a to ku dňu 19.11.2014 z dôvodov, že žalobca nevyplatil mzdu žalovanej za mesiac september 2014 s výplatným termínom 31.10.2014. Súd v uvedenej veci sa

zaoberal vznesenou námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná, podľa ustanovenia § 36 Zákonníka práce, vo veci náhrady škody týkajúcej sa úhrady faktúry, resp. žiadosť o náhradu škody titulom úhrady faktúry č. XXXXXXXXX v sume 5 700,-eur, vystavenej spoločnosťou O.. Faktúra sa týkala revízie a prepracovania účtovníctva za 6 mesiacov, a to za marec až august 2014. V uvedenej faktúre a zároveň aj v liste adresovaného žalovanej zo strany žalobcu zo dňa 10.2.2015 sa uvádza, že spoločnosti Plastics - Trade a. s., Snina, IČO: 36483265 - žalobcovi mala vzniknúť škoda vo výške 5 700,-eur, t.j. bola zrealizovaná revízia a prepracovanie účtovníctva za 6 mesiacov vykonaná a vyfakturovaná externou účtovnou firmou za mesiace, za ktoré bola zodpovedná žalovaná za vedenie účtovníctva v spoločnosti.

4. Súdom prvej inštancie bolo konštatované, že zo strany žalobcu nebolo preukázané, že žalovaná svojím konaním zavinila vznik škody, a to konkrétne v prípade vykonania revízie účtovníctva za obdobie 6 mesiacov marec - august 2014. Súd z výsluchu svedkyne P. K. E. mal preukázané, že sa nevykonávala žiadna revízia účtovníctva a že faktúra na sumu 5 700 eur zo dňa 29.04.2015 bola vystavená spoločnosti Plastics-Trade a. s. Snina - žalobcovi na základe požiadavky konateľa spoločnosti a uvedená suma nebola uhradená jednorázovo. Jednalo sa o úhradu za vedenie účtovníctva, ktoré vykonávala firma O. pre žalobcu. Žalobca na základe zmluvy o vykonávaní účtovníctva vo firme uhrádzal mesačne sumu cca 850 eur. Táto suma bola každý mesiac uhrádzaná firme O., avšak ďalšie faktúry už neboli vystavované. Svedkyňa uviedla, že žiadne revízie, žiadne prepracovanie účtovníctva ich firma nevykonávala. Súd z tohto dôvodu aj v časti istiny 5 700 eur žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko ju nevyhodnotil ako škodu a zároveň poukázal na konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi uviedol, že jeho celé konanie je zavádzajúce s tým, aby poškodil žalovanú a aby získal od nej finančné prostriedky aj keď fiktívne, nakoľko nepravdivo žiadal uviesť do faktúry uvedenú sumu a údaj, že sa jedná o revíziu a prepracovanie účtovníctva za 6 mesiacov, a to marec - august 2014. Súd sa nestotožňuje s obranou žalobcu, že za uvedenú faktúru zodpovedá výlučne firma, ktorá vystavila túto faktúru. Prvoinštančný súd vychádzal z toho, že firma, ktorá vystavila uvedenú faktúru aj ako to uviedla P. K. E., fakturovala ňou úhradu sumy za jednotlivé mesiace vedenia účtovníctva, ktoré vykonávali pre žalobcu. Súd sa nestotožňuje s vyjadrením žalobcu, že sa žalovaná a svedkyňa P. E. dohodli na výpovedi, súd poukazom na to, že sám žalobca trval na vypočutí tejto svedkyne. Svedeckú výpoveď považoval za zodpovedajúcu skutočnosti a za pravdivú. Neuveril tvrdeniu žalobcu, ktorý to popieral. Preto na základe vyššie uvedených skutočností žalobu zamietol ako nedôvodnú majúc za to, že nebola preukázaná ani škoda, ani príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, ani úmyselné zavinenie alebo zavinenie vo forme vedomej nebanlivosti. Konanie žalobcu považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi a zavádzajúce, s úmyslom poškodiť žalovanú. Vyhodnotil, že nebolo preukázané porušenie § 181 zákonníka práce.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP s tým, že v konaní úspešná žalovaná si trovy konania nežiadala, preto ich náhradu stranám súd nepriznal.

6. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. d), f), a h) CSP tvrdiac, že prvoinštančný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a nevysporiadal sa so zásadnými skutkovými a právnymi otázkami. Odôvodnenie rozsudku nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP, nakoľko sa súd nedostatočne vypořiadal s otázkou premlčania nároku vznesenou žalovanou. Namietal tiež nesprávne vyhodnotenie svedeckej výpovede svedkyne E., ktorú vyhodnotil v prospech žalovanej. Vyjadril sa ku konkrétnym skutočnostiam tvrdeným uvedenou svedkyňou s namietaným nesprávnym vyhodnotením jej svedeckej výpovede súdom prvej inštancie so záverom, že žiadne revízie a prepracovanie účtovníctva sa nevykonávali. Aj z výsluchu uvedenej svedkyne vyplynula potreba mimoriadnej účtovnej uzávierky, ktorá urobená nebola a kedy by nebolo potrebné opravovať chyby v účtovníctve. Z výpovede uvedenej svedkyne nepochybne vyplýva závažné pochybenie žalovanej a nesplnenie si jej povinností z pracovného pomeru viesť riadne účtovníctvo, ktoré riadne neodovzdala a ktoré vyústilo za dorúbenie dane z príjmov za rok 2014 vo výške 18.078,32 eur. Skutočnosť, že spoločnosť O. musela vykonať aj revíziu účtovníctva svedčí to, že táto spoločnosť v roku 2015 spracovala v mene žalobcu aj daňové priznanie za rok 2014, čo bez revízie účtovníctva aj za obdobie jeho vedenia žalovanou nebolo možné. Prvoinštančný súd svoj záver o neexistencii škody založil výlučne na tvrdení svedkyne E. o tom, že obsah faktúry, konkrétne údaj o tom, že fakturovaná suma je odmenou za revíziu a prepracovanie účtovníctva za 6 mesiacov, žiadal do faktúry uviesť žalobca. Prvoinštančný súd z uvedeného vyvodil záver o fiktívnosti faktúry a o zlom úmysle žalobcu. Faktúru predsa vystavila O., ktorá zodpovedá aj za jej správnosť. Žiadnym spôsobom však súd už neverifikoval tvrdenia svedkyne o tom, že uvedenej spoločnosti žiadne ďalšie platby žalobcovi nefakturovala a že

sporná faktúra sa mala týkať - v rozpore s jej obsahom - výlučne bežných účtovných služieb v danom období. Odvolateľ tvrdil, že z vykonaného dokazovania pri objektívnom hodnotení vyplýva tak porušenie povinností zo strany žalovanej pri plnení pracovných úloh, ako aj vznik škody na strane žalobcu. Jeho doterajšie tvrdenia neboli relevantne spochybnené. Navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná tak, že ho považuje za nedôvodné. Ďalej uviedla, že žalobca žalobu o náhradu škody vo výške 7.700 eur žiadal na základe faktúry od spoločnosti O. a navrhol vypočítať zamestnankyňu tejto spoločnosti P. K. E., ktorá vypovedala, že text faktúry bol na požiadanie žalobcu napísaný v takom znení, lebo sa tak vzájomne dohodli. Nevykonali žiadnu revíziu ani prepracovanie účtovníctva za mesiace marec - august 2014. Uviedla, že mala by byť minimálne objednávka zo strany žalobcu na vykonanie revízie a prepracovania účtovníctva na takúto mimozmluvnú činnosť. Vo veci vypočítaná svedkyňa uviedla, že neexistuje žiadna správa z tejto činnosti. Svedkyňa tiež potvrdila, že opravovala chyby v účtovníctve a že aj ona robí chyby a že to nie je nič neobvyklé. Za opravu chýb si táto spoločnosť nič neúčtovala navyše. Svedkyňa tak vo výpovedi usvedčila žalobcu zo lži a obvinení na jej osobu. Uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Cpr/28/2017 bol žalobca, ako jej bývalý zamestnávateľ, zaviazaný zaplatiť jej náhradu mzdy. Na Okresnom súde Humenné sa proti nemu vedie aj trestné konanie pod sp. zn. 2T/98/2016 z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpeného a za zločin skresľovania údajov o hospodárskej a obchodnej evidencii v zmysle Trestného zákona. Navrhla preto potvrdiť rozsudok vo výroku I. a zmeniť vo výroku II. tak, že žalovaná má právo na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 100 %. K odvolaniu pripojila kópiu rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 20Cpr/28/2017 - 147 zo dňa 29.04.2019.

8. K replike žalovanej k odvolaniu žalobcu sa žalobca už nevyjadril napriek tomu, že bol na to vyzvaný výzvou Okresného súdu Poprad zo dňa 13.02.2020.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 28.08.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Z dispozičnej zásady v odvolacom konaní vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

11. Z ust. § 149 Zákonníka práce vyplýva, že pre vznik všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením, protiprávny úkon, porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, alebo úmyselné konanie proti dobrým mravom, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, zavinenie na strane zamestnanca. Pre zodpovednosť zamestnanca za škodu podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie všetkých uvedených predpokladov. Ak nie je splnený čo i len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu podľa tohto ustanovenia nezodpovedá (uznesenie NS SR zo dňa 21.10.2010, sp. zn. 3Cdo/318/2009).

12. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie má za to, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok na to, aby bolo možné jeho žalobe na náhradu škody voči žalovanej ako jeho bývalej zamestnankyni, vyhovieť. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil výsluch svedkyne P. K. E., pracovníčky spoločnosti O., z výpovede ktorej jednoznačne vyplynulo, že faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 29.04.2015, vystavená na sumu 5.700 eur s textom, že je za revíziu a prepracovanie účtovníctva za 6 mesiacov (marec - august 2014) bola v takom znení vyhotovená na základe požiadavky žalobcu a jej úhrada bola realizovaná v mesačných sumách v zmysle dohody o vedení účtovníctva uvedenej spoločnosti u žalobcu. Svedkyňa jednoznačne potvrdila, že žiadna revízia, ani prepracovanie účtovníctva za

obdobie marec - august 2014 sa vo firme žalobcu ich spoločnosťou nerealizovala. Podľa svedkyne ak sa našli nejaké chyby v účtovníctve za uvedené obdobie, tieto boli opravené, pričom bežne sa stáva, že takéto chyby sa v účtovníctve vyskytujú. Ich spoločnosťou boli zistené chyby opravené. Žiadne financie však neboli v súvislosti s opravou týchto chýb žalobcovi účtované. Tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie, faktúra č. XXXXXXXX vzhľadom na výsluch svedkyne P. D., ktorá bola vypočítaná na návrh žalobcu, nemohli byť preukázaním skutočnosti tvrdenej žalobcom o vzniku mu škody žalovanou. Žalobca svoj nárok nepreukazoval inými dôkaznými prostriedkami, a tie dôkazné prostriedky, na ktoré poukazoval, oprávnenosť jeho nároku nepotvrdili. Nebolo totiž preukázané, aby žalovaná u žalobcu viedla účtovníctvo v období marec - august 2014 tak nekvalitne, aby toto bolo prepracované spoločnosťou O. za sumu 5.700 eur tak, ako to tvrdil žalobca.

13. Odvolací súd preto sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba o náhradu škody zamietnutá, a to v zmysle § 387 ods. 2 CSP. Len na zdôraznenie správnosti rozsudku, ako aj k odvolacím dôvodom ešte uvádza, že je možné sa stotožniť s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku sa nedostatočne zaoberal vyhodnotením otázky premlčania nároku žalobcu, čo žalovaná namietala. Prvoinštančný súd k uvedenému uviedol, že sa zaoberal námietkou premlčania s poukazom na § 36 Zákonníka práce. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že pojem premlčanie Zákonník práce neupravuje. Pre pracovnoprávne vzťahy treba použiť v súvislosti s vymedzením uvedeného pojmu Občiansky zákonník. Premlčanie znamená zánik nároku oprávneného subjektu podmienený námietkou povinného subjektu. Premlčaný nárok ako celok nezaniká, zaniká len právny nárok, t.j. jeho súdna vymáhateľnosť. Právo teda zostáva, ale je oslabené, pretože ho nemožno súdne uplatniť proti vôli povinného subjektu. Premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody je upravená jednak ako subjektívna lehota, ktorá je dvojročná a tiež ako objektívna lehota, ktorá je trojročná. Súd prvej inštancie síce uviedol, že sa zaoberal námietkou premlčania, túto však konkrétne nevyhodnotil. Vzhľadom na to, že žaloba nebola zamietnutá z dôvodu premlčania, z uvedeného je možné vydedukovať, že súd prvej inštancie námietku premlčania považoval za nedôvodnú. Rozhodoval totiž vo veci po zisťovaní a preukazovaní oprávnenosti nároku. Ak by dospel k záveru, že nárok je premlčaný, musel by žalobu zamietnuť z dôvodu premlčania. Ak tak neurobil, rozhodoval o nároku po vyhodnotení jeho neoprávnenosti vzhľadom na vykonané dokazovanie. Odvolací súd ešte uvádza, že k námietke premlčania vznesenej žalovanou sa žalobca vyjadril až podaním zo dňa doručenia súdu prvej inštancie 16.03.2018, ktoré sa nachádza v spise na čl. 39-40 so záverom, že k uplynutiu premlčania u uplatnených nárokov nedošlo. Odvolací súd preto túto odvolaciu námietku žalobcu považuje za nedôvodnú. Je treba ešte podoznieť, že ak by bola námietka premlčania vyhodnotená ako dôvodná, o nárok žalobcu by musel súd rozhodnúť zamietnutím žaloby, čo by pre žalobcu bol rovnaký výsledok, ako o tom bolo rozhodnuté napadnutým rozsudkom.

14. Rovnako za nedôvodnú je nutné vyhodnotiť námietku odvolateľa týkajúcu sa tvrdenia, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výpoveď svedkyne P. E.. Nie je možné súhlasiť s jeho tvrdením, že výpoveď tejto svedkyne súd prvej inštancie účelovo dezinterpretoval v jeho neprospech a v prospech žalovanej. Aj podľa názoru odvolacieho súdu výpoveď tejto svedkyne jednoznačne preukázala, že ich spoločnosťou vyhotovená faktúra vo výške 5.700 eur nebola faktúrou za „revíziu a prepracovanie účtovníctva za mesiace marec - august 2014“, ale bola faktúrou, ktorá bola vyhotovená v takom znení na žiadosť žalobcu a bola uhrádzaná v mesačných splátkach v zmysle dohody za vykonávanie účtovníctva za nasledujúce obdobie. Svedkyňa rovnako potvrdila, že chyby v účtovníctve sú bežnou záležitosťou, stavajú sa aj jej, preto ak bola zistená nejaká chyba v účtovníctve v čase, keď toto viedla žalovaná, iba ju opravili a neúčtovali za to žalobcovi žiadne sumy. Na veci nič nemôže zmeniť ani to, že žalobcovi bola dovýrubená daň z príjmov za rok 2014 vo výške 78,32 eur za situácie, keď žalovaná nemohla spracovať daňové priznanie za rok 2014, pretože nepracovala u žalobcu v pozícii účtovníčky do konca roka 2014, kedy bolo možné až po ukončení roka 2014 daňové priznanie podať. Aj z uvedených dôvodov preto odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

15. Keďže žalobca v odvolacom konaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci

súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

16. Odvolací súd preto uzavrel, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav zo žalobcom navrhovaných dôkazov, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, preto je nedôvodné namietané žalobcom v odvolaní nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

17. Je potrebné ešte dodať, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016). Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti možno z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zistiť, prečo žalobu zamietol. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

18. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

19. Žalovaná vo vyjadrení sa k odvolaniu zo dňa 07.02.2020 navrhla potvrdiť rozsudok vo výroku I., ale zmeniť rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaná má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Keďže žalovaná vo veci nepodala odvolanie proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, nebolo možné tento výrok v zmysle zásady reformacio in peius, t.j. zákaz zmeny v horšie, zmeniť v neprospech odvolateľa, ktorým bol žalobca. Odvolací súd iba dodáva, že žalovaná v záverečnej reči na pojednávaní dňa 19.11.2019 pred súdom prvej inštancie vyslovene uviedla, že trovy konania si neuplatňuje.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 s poukazom na § 396 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania proti v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).